תלמוד בבלי · מפרשים על המסכתות הקטנות · נוסחת הגר״א

נוסחת הגר”א על מסכת שמחות

רבנו אליהו [הגר"א] ב"ר שלמה זלמן מווילנה

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

נוסחת הגר״א על מסכת שמחות

רבנו אליהו [הגר"א] ב"ר שלמה זלמן מווילנה

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/נוסחת-הגרא-על-מסכת-שמחות/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה v39-202611200317 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 6
הלכה א 6
הלכה ג 6
הלכה ח 6
הלכה יב 6
פרק ב 6
הלכה א 6
הלכה ב 6
הלכה ג 6
הלכה ד 6
הלכה ז 6
הלכה ט 6
הלכה יא 7
הלכה יב 7
הלכה יג 7
הלכה יד 7
פרק ג 7
הלכה ב 7
הלכה ג 7
הלכה ד 7
הלכה ו 7
הלכה ז 7
הלכה ח 7
הלכה י 8
פרק ד 8
הלכה א 8
הלכה ב 8
הלכה ג 8
הלכה ה 8
הלכה ו 8
הלכה ז 8
הלכה ח 8
הלכה י 8
הלכה יא 8
הלכה יב 8
הלכה יד 9
הלכה כ 9
הלכה כג 9
הלכה כה 9
הלכה כו 9
הלכה כז 9
הלכה כח 9
הלכה לא 9
הלכה לב 9
הלכה לג 9
הלכה לד 9
פרק ה 10
הלכה א 10
הלכה ב 10
הלכה ג 10
הלכה ד 10
הלכה ה 10
הלכה ו 10
הלכה ז 10
הלכה ח 10
הלכה ט 10
הלכה יא 10
הלכה יב 10
הלכה יג 11
הלכה יד 11
הלכה יז 11
פרק ו 11

הלכה א 11
הלכה ב 11
הלכה ג 11
הלכה ה 11
הלכה ו 11
הלכה ח 11
הלכה ט 11
הלכה יא 11
הלכה יב 12
פרק ז 12
הלכה א 12
הלכה ב 12
הלכה ד 12
הלכה ה 12
הלכה ו 12
הלכה ח 12
הלכה י 12
הלכה יא 13
הלכה יב 13
הלכה יד 13
הלכה טז 13
הלכה יז 13
הלכה יח 13
הלכה יט 13
הלכה כ 14
הלכה כא 14
הלכה כב 14
הלכה כד 14
פרק ח 14
הלכה ב 14
הלכה ג 14
הלכה ד 14
הלכה ה 14
הלכה ו 14
הלכה ז 14
הלכה ח 15
הלכה ט 15
הלכה י 15
הלכה יא 15
הלכה יב 15
הלכה יג 15
הלכה יד 16
הלכה טו 16
הלכה טז 16
פרק ט 16
הלכה א 16
הלכה ב 16
הלכה ו 17
הלכה ח 17
הלכה יא 17
הלכה יב 17
הלכה טו 17
הלכה טז 17
הלכה יז 17
הלכה יח 17
הלכה יט 17
הלכה כ 18
פרק י 18
הלכה ג 18
הלכה ה 18
הלכה ו 18
הלכה ז 18
הלכה י 18
הלכה יא 18

הלכה יג 18
הלכה יד 18
פרק יא 19
הלכה א 19
הלכה ו 19
הלכה יא 19
הלכה יב 19
הלכה טז 19
הלכה יז 19
הלכה יח 19
פרק יב 19
הלכה א 19
הלכה ד 19
הלכה ח 20
הלכה ט 20
הלכה י 20
הלכה יב 20
הלכה יג 20
פרק יג 20
הלכה א 20
הלכה ב 20
הלכה ד 20
הלכה ה 21
הלכה ו 21
הלכה ז 21
הלכה ט 21
פרק יד 21
הלכה א 21
הלכה ג 21
הלכה ה 21
הלכה ו 21
הלכה ז 21
הלכה ח 21
הלכה ט 22
הלכה יא 22
הלכה יג 22
הלכה יד 22
הלכה טו 22

פרק א

הלכה א
בחצי:

כך הקב"ה אמר מי מודיע לבני במיתה המשנקת:

הלכה ג
כלי המיקר עד:

הלכה ח
איש טוב הוי:

אם כן:

הלכה יב
אבא טבי אמא טביתא:

פרק ב

הלכה א
נתלה הוי נתלה:

הלכה ב
וראו:

הלכה ג
שלא בחזקת מאבד עצמו לדעת ואין:

הלכה ד
בבור (וכ"ה בתה״א וברא"ש דמ"ק סי׳ קמ"א ובמרדכי שם סי׳ תתק״י):

הלכה ז
כלומר שאין בלבנו עליכם כלום (ומלת כלומר איתא ג"כ במתני' דסנהדרין מ"ו ובתה״א ורי"ף ורא"ש סוף מ"ק בשם מכלתין):

הלכה ט
שהרגו לא היו טועמין:

רק שלא לשהות:

הלכה יא
וכמגלה עריות ומחלל שבתות כיוצא בו הגונב את המכס ה"ז שופך דמים ולא שופך דמים בלבד אלא כאילו עובד עבודת כוכבים ומגלה עריות ומחלל שבתות:

הלכה יב
הרי הן כרובו:

הלכה יג
שאין:

הלכה יד
שנשאת והכהנת אע"ג שלא נשאת:

פרק ג

הלכה ב
אבל לא באיש א' ושתי נשים אבא שאול אומר אפי':

באגפיים:

בכתף:

קודם:

הלכה ג
ר' שמעון בן אלעזר אומר כל היוצא במטה מקלסין לפניו ראב"ע אומר כל:

ר"י משום ראב"ע אומר אף שכניו:

הלכה ד
ולענין הספד ר"מ משום ר' ישמעאל אומר לעניים בני שלש ולעשירים בני חמש ר' יהודה אומר משמו עניים בני חמש ועשירים בני שש ר"ע אומר לעניים בני שש ולעשירים בני שבע ומספידין לבני עניים כבני עשירים ובני עשירים כבני חכמים ובני חכמים:

הלכה ו
דברים שיש בו ואחר המטה היו אומרים בין דברים שיש בו בין דברים שאין בו וביהודה לפני המטה היו:

הלכה ז
בני בנים יוצא כאבי אב ואם לאו יוצא כאב:

הלכה ח
יתר מכאן חיים של צער שכן ברזילי:

הלכה י
שמיתתו (ובתה"א וטור סי' של"ט הגירסא מי מודיענו שמת):
בב' וג' יום (ובתס"א איתא כעשרה כעשרים יום):
נקיים:

פרק ד

הלכה א
האמור בתורה שכהן מטמא להן אבל מתאבל עליהן על:
אחותו ועל אשתו:

הלכה ב
אין מתאבל אלא על:

הלכה ג
ולא אונן ולא וכו':

הלכה ה
ור' יהודה אומרים מטמא ר' יוסי ור״ש:

הלכה ו
ר"מ ור' יהודה ור' יוסי אומרים יטמא ר"ש אומר:

הלכה ז
היה:

הלכה ח
אלו:
ר' ישמעאל אומר רשות ר"ע אומר:

הלכה י
ר' יוסי אומר עד ג' ימים:

הלכה יא
אחר שנסתם הגולל לטמא לו:
את:

הלכה יב
דבר:

הלכה יד
כבודו:

הלכה כ
כהן שהוא מטמא או שנכנס לבה"ק הז"ל ארבעים כ"ג שמטמא למת:

הלכה כג
נכנס למדורות העובד כוכבים ולבית:

הלכה כה
וחותם ומעלה בערכאות שלו ואפי' יוצא מעורר עליה:

הלכה כו
ויוצא ללמוד תורה ולישא אשה אמר ר' יהודה אימתי בזמן שאין מוצא ממי ללמוד אבל יש לו ממי ללמוד אין יוצא ר' יוסי אומר אפי' יש לו ממי ללמוד יטמא שלא מכל אדם זוכה ללמוד מעשה ביוסף הכהן שהלך אצל רבו ללמוד תורה ויצא:

הלכה כז
לעצם כשעורה מאביו ואין מטמא לאבר מן החי מאביו ר"י אומר בתחילה אין מטמא על אבר מן המת מאביו אבל (ונראה דל"ג מן אמרו לו עד סוף ההלכה):

הלכה כח
אמר לו כשתניח בו כחוט השערה הודיעני וחתכה:

בי:

הלכה לא
כה"ג ונזיר ר"א:

הלכה לב
בכהן משוח ומרובה בגדים יטמא מרובה בגדים. מרובה בגדים ומשוח שעבר יטמא מי שעבר. מי שעבר והממונה יטמא הממונה. הממונה ומשוח מלחמה:

הלכה לג
כרם:

הלכה לד
לרבואות עונות בשעה שלא נתכוונתי עאכ"ו כשהיה ר״ע זוכרו היה:

פרק ה

הלכה א
שהוא והם אסורים:

הלכה ב
אבלות:

הלכה ג
להעלות מן המשרה צמרו להעלות:

אותו:

מסלקן:

הלכה ד
יגמור:

הלכה ה
אבל לא זורעין וזורעין לו שדה פשתן ברביעה בדברי ר' יהודה:

ברביעה זו יזרענה ברביעה אחרת:

הלכה ו
צורך:

הלכה ז
גמליאל:

ואין שום אומן אלא הוא הרי זה יעשה מפני (ועי' רש"י במ"ק שם שכתב להדיא דל"ג כאן בצנעא):

הלכה ח
אלעזר:

בגידולי קרקע:

הלכה ט
ובתער:

הלכה יא
שיעמידו (וכ"ה בהגהות מרדכי סוף מ"ק):

הלכה יב
קורא וקורין לו שונה ושונין לו מוחרם לא קורא ולא קורין לו לא שונה ולא שונין לו:

הלכה יג
שלא ינעל:

הלכה יד
מנודה לעיר אחרת לא מנודה לעירו:

הלכה יז
יד:

פרק ו

הלכה א
בעטיפת:

הלכה ב
וכשמת טבי עבדו קבל עליו תנחומין אמרו לו למדתנו רבינו שאין מקבלין תנחומין על העבדים א"ל אין טבי עבדי כשאר עבדים כשר היה. שאלו בשלומו ביום הראשון יאמר להם אבל אני ביום השני יאמר להם אבל אני ביום השלישי יאמר להם אבל אני מרביעי ואילך משיבן (ועמ"ש רבינו ביו"ד סי' ש"פ ס"ק ו' וסי' שצ"ג ס"ק ב'):

הלכה ג
ר' יהושע רא"א:

אינו:

הלכה ה
מרביעי ואילך מונה לעצמו ר״ש אומר מצאן שיושבין אפי' ביום השביעי משלים עמהן.

לא מצאן:

הלכה ו
עושה בצינעא:

הלכה ח
ומת:

הלכה ט
פחות מכאן אסור:

הלכה יא
מה לך מקיף בדרך שמאל שאני אבל אומרים לו:

בן חנני' בן חזקיה בן גוריון:

זז:

הלכה יב
בנה שלמה על כל מי:
שנאמר:
לכל עמך ישראל. יכול:
ומה שטוב לו תן לו:
אין לי אלא ישראל נכרי מנין ת"ל וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא וגו':

פרק ז

הלכה א
ר"ג:

הלכה ב
לאחר הרגל דברי ר"א וחכ"א אפי' יום א' ואפי' שעה א' אמר ר"א בר"ש הן הן דברי ב"ש והן הן דברי ב"ה שבש"א ג' ימים ובה"א אפי' יום א' ואפי' שעה א'. הקובר:

הלכה ד
אבא שאול אומר מותר לספר אחר הרגל כשם שמצות שלשה מבטלת גזירת שבעה כך מצות שבעה מבטלת גזרת שלשים והלכה כדבריו. שני ימים בסוף הרגל:

הלכה ה
בתחלת הרגל ה"ז מפסיק את כל הרגל ומונה ז' לאחר הרגל:

הלכה ו
משלים:
והמתאבלים עמו נוהגים כאבלים כללו של דבר כל דבר שהוא משום עסקי רבים רגל עולה לו למנין ז' וכל שהוא משום איבול אין רגל עולה לו למנין ז'. אבל במועד כאילו אינו אבל. אבל נוהג בצנעא. הרגל עולה למנין שלשים ואין עולה למנין ז'. ל' יום לאיבול:

הלכה ח
לבתולים:
ל' יום למדיר:
לגיבוי. ל' יום ליפת תואר:

הלכה י
ר' אומר לבנים אבל לא צבועים ר"א בר' שמעון אומר לבנים אבל לא שחקים:

הלכה יא
ואשה מותרת בנטילת שער לאחר שבעה. כיצד לאירוסין (ושבנתיים שייך לקמן כמו שיתבאר):

הלכה יב
וגו':
ר"א רע"א מגלחת:
או שחורים והם נאים לה שירים:
לנוולה וישבה בביתך שתהא:
אביה ואמה:
ימים שלשים יום רשב"א אומר ג' חדשים שנאמר ובכתה את אביה ואת אמה ירח הרי חדש אחד ימים הרי שני חדשים ואחרי כן לרבות את השלישי כדי שלא יתערב זרע קדש בעמי הארצות בד"א:
אפי' אינה רוצה:
תמותות שחוטות ולא בשר תמותות נבילות. סתם נזירות (ושבנתיים צ"ל למעלה כנ"ל):

הלכה יד
חמותו:
עד:
חמותו:
הכנסי:

הלכה טז
תבעה והיא מעכבתו נותנין לה ל' יום לפרנס את עצמה וכשם שנותנין לאשה כך נותנין לאיש לפרנס את עצמו:

הלכה יז
מבקשין ממנו שיחלוץ לה:

הלכה יח
לו:
כיצד לגיבוי המלוה את חבירו סתם אינו יכול לגבות ממנו עד שישלמו לו שלשים יום.
כיצד ליפת תואר (וכו' כמ"ש למעלה עד תמותות נבילות):

הלכה יט
סתם בין שאמר הריני נזיר יום אחד נזיר ל' יום הרי שנזר נזירות מרובה והשלים נזירותו:

הלכה כ
ל' יום:

הלכה כא
השם בהמה מחבירו חייב לטפל בולדה בדקה ל' יום:

הלכה כב
עד שיחדש בה דבר:

הלכה כד
ואסור לקיימן:

קולטת. ופירות:

פרק ח

הלכה ב
וחכ"א אין תולין בהן אלא דברים שלא:

רמונים:

של אוכלין:

הלכה ג
חיים וקליות ואגוזים בימות:

את שבתוך וזורק בין בימות החמה בין בימות הגשמים כללו:

הלכה ד
בזיון:

הלכה ה
שנאמר בשלום תמות ובמשרפות אבותיך וגו':

הלכה ו
וכשם ששורפין למלכים כך שורפין לנשיאים:

מנה אמר אין ר"ג סותרים:

הלכה ז
דיו:

ועל זה נאמר (משלי ה':י"ז) יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך ר' יהושע אומר ע"ז נאמר (מיכה ז':ב') אבד חסיד מן הארץ (וכ"ה בתה"א):

ייתון על עלמא ובלשון ארמית אמר. וכשגזרו על רשב"ג ועל ר' ישמעאל כהן גדול שיהרגו היה ר' ישמעאל בוכה א"ל ר"ש אברך:

הלכה ח

אחד עינוי גדול ואחד עינוי קטן מה כתיב אחריו והרגתי:

הולך נכחו ואתם קרבו הנה וגו'. אמרו לא עברו ימים עד שבא בולמוס וערבב את העולם. מכאן ועד י"ב חדש פסקו בולאות שביהודה שנא' חרדו שאננות רגזה בוטחות שאננות אלו בולאות שביהודה בוטחות אלו קרקסאות ואין בוטחות אלא שהיו העם בטוחים בו. וכשנהרג ר"ע:

הלכה ט

העם:

באו י"ב חדש עד שנתקיים להם מה שאמרו. היה ר"מ:

הלכה י

לבתיהם:

ומצאו בתיהם פתוחות:

מצאו מקצת בתיהן פתוחות:

ויצאו באפילה ומצאו בתיהם נעולות:

הלכה יא

וכשנתפס:

תאכלהו:

את הנייר ואף:

שנאמר:

הלכה יב

הן:

ונאמר:

לא היה:

הלכה יג

ואמר:

עמד:

שיש:

שיש:

מכירין אם בשביל עקיבא באתם כמה עקיבא בשוק אלא יודע אני שלא נצטערתם ובאתם אלא בשביל כבוד תורה אמרתם תורת אלהיו בלבו ולשם מצוה כ"ש ששכרכם מרובה מנוחם אני שאפי' היו לי ז' בנים וקברתים:

זכות הרבים תלוי בו וכל המחטיא את הרבים חטא הרבים תלוי בו. משה:

הלכה יד

שמגלגלין זכות ע"י זכאי וחובה ע"י חייב. ראוין:

היו:

היו:

היו:

היו:

ופלוני:

דורשי חמורות (וכו' עד סוף הפרק) לפני הקב"ה. וכשהרג טוריינוס את פפוס:

הלכה טו

ידו:

הלכה טז

כיוצא בו:

תקלה על ידה אמרה תורה תסקל והרי דברים:

ד"א שלא תהא הבהמה עוברת בשוק ואומרים זו בהמה שנסקל פלוני על ידה. כיוצא בו אומר:

דבר כפרה ואין מעבירין סימן קללה על דבר: לב חכמים אמר להם שאלו. בא השני. גירסת תה"א:

הקב"ה:

פרק ט

הלכה א

קורע ועל רבו שלמדו חכמה חכם שמת הכל קרוביו הכל קורעין עליו הכל חולצין עליו הכל מברין עליו ברחבה רשב"א אומר על כל אדם כל שעומדין עליו בשעת:

הלכה ב

והיה:

הלכה ו
ר' יהודה אומר כל:

הלכה ח
אפרקסותו אין מעכבת את הקריעה ר' בנימין משום ר"ע אומר קורע את אפרקסותו:
ז':

הלכה יא
עד שישלח פרע ויגערו (ועי' באור זרוע הל' אבילות סי' תמ"ו):

הלכה יב
ויאמרו (וכ"ה בירושלמי סוף מ"ק):

הלכה טו
מוסיף וקורע עד היכן הוא קורע והולך:
מרחיק מן הקרע ג' אצבעות וקורע נתמלאו מלפניו מחזירו לאחריו נתמלא מלמטה.
אין קורעין אלא בשתי הומריות והקורע מלמטה ומן:

הלכה טז
חירום:
ומן:
הקורע את הסולמות ואת הלקט ואת השלל ואת המלל לא:
תחלת קריעה טפח ותוספתו ג' אצבעות דברי ר"מ ר' יהודה אומר קרע שבתחלתו ג' אצבעות ותוספתו כל שהו. קטנים אחרים מקרעין להם מפני עגמת נפש. וקורע על חמיו ועל חמותו מפני כבוד אשתו. הקורע לשם כבוד הרי זה מאחה מיד:

הלכה יז
והנכנס לפנים:
חייב לקרוע נכנס לפנים מן הצופים חוזר וקורע ירד ועלה ירד ועלה על כל פרק:

הלכה יח
מחבירו:
ואסור להפכן למטה ולהאחותן דברי רשב"א וחכמים מתירין רשבג"א השואל:
ונותן לו דמי קרעו:
רשאי:

הלכה יט
כאן צ"ל מ"ש למטה כיוצא בדבר כו' עד לשם שמים:

הלכה כ
וכל המרבה (וגירסת הרי"ף וראי"ש פ"ג דמ"ק וטור מפני שאמרו כל המרבה):

פרק י

הלכה ג
מברכים עליו בד"א:

הלכה ה
ואסורין בנעילת הסנדל ואת שלאחר המטה צורך בהן חייבין בק"ש ומותרין (ועי' תוס' ברכות י"ז ע"ב ד"ה ה"ג וכ"פ הפוסקים וכ"ה גי' תה"א הובא בנ"י כאן ואולי גם בנוסחת רבינו כצ"ל שלאתר המטה שאין למטה צורך):

הלכה ו
קורין ואח"כ עומדין ואם לאו עומדין ואח"כ קורין ומתפללין. העומדים בשורה:

הלכה ז
לנחמן:

הלכה י
ואם היו רבים צריכים לו מותר:

מעשה ברבי:

הלכה יא
יהודה:

היא כשלישית. חמישית שוה:

הלכה יג
בטל ושאר:

כל בתי מדרשות שבעירו בטלין ושאר כל בתי מדרשות:

הולכין ומטיילין בשוק אלא נכנסין ודומין ויושבין עגומין כבני אדם שאין להם פרנס הגיע שעת העמדה יעמדו וממעטין בעסקן בני הכנסת נכנסין לבית הכנסת וקורין שבעה ויוצאין:

הלכה יד
היה אומר הגדה בבית האבל ביהודה בשבת נותנין שלום בכניסתם וביציאתם:

פרק יא

הלכה א
ואם:

מוציאין:

אע"פ:

עובר בל"ת:

הלכה ו
המת:

נוטל כתר:

הלכה יא
לו חמשה בתים בזמן שמשתמש בכולן כופה בתוך כולן ואם לאו אינו כופה אלא בבית שמשתמש בו בלבד. דרגש א"צ לכפותו רשב"א אומר מתיר קרביטין שלו ומניחה כמות שהיא הדר:

הלכה יב
בו:

הלכה טז
מטה או ע"ג אודיינא חייב בכפיית המטה האומר איני כופה את המטה והריני ישן ע"ג ספסל אין שומעין לו מפני שמצווה הוא בכפיית המטה פעמים ששה:

הלכה יז
בחול כפיית המטה ששה. ע"ש מן המנחה ולמעלה כפיית:

הלכה יח
משיסתם:

ביתו אמר להם ר"א כפו:

פרק יב

הלכה א
ר"ע:

הלכה ד
וחשכה מותר ביום שלאחריו. ליקוט עצמות אין עומדים:

ביום שוכב על מטות כפויות חשיכה ה"ז זוקפן כך היו:

הלכה ח
אותן בארזים:

הלכה ט
שמרבין עליהן את הדרנא אבל (וכ"ה בתה"א):
בארזים (וכ"ה בתה"א וברא"ש פ"א דמ"ק סי׳ י"א ובטור) ואל:
ופרסתי עליהן את הסדין (וכ"ה בתה"א וברא"ש וטור אך בטור חסר ונתתי כו') ונתתי:

הלכה י
מכרך:
מכרכת:

הלכה יב
ובעל אחותו:

הלכה יג
שנתחייב ללסטות והרגוהו ונמצא תפוח:
בכליבה:
רצו לקלס לפניו בכבודו של אביו ושל אמו ולא הניחם אביו אביו:

פרק יג

הלכה א
והמוליך עצמות ממקום למקום (וכ"ה בתה"א וברא"ש פ"א דמ"ק סי' י"ב ובטוש"ע סי' ת"ג):
בן עזאי אומר אם היו עמו בספינה מסלקן לצד אחר וקורא (וכ"ה בתה"א וראי"ש) ר' יצחק אומר:
בשבת חייב (וכ"ה שם ושם) ובחול פטור ר"נ אומר אם יש חבילה עמו פטור מפני שזיקתו שמירתו אבל לא זיקת החבילה (ועמ"ש רבינו ביו"ד ס"ס ת"ג):

הלכה ב
וישב עליהן ואם בשביל עצמות או שיגנוב:

הלכה ד
פורש:

הלכה ה
שאול לו המוצא עצמות במהמורות ה"ז נותנן בקבר דברי:

הלכה ו
או בנקע לא:

הלכה ז
מכובד למקום מכובד ולא ממקום בזוי למקום מכובד ואצ"ל:
שכן ערב לאדם שינוח בשלו:

הלכה ט
המוצא נסרים בבית:

פרק יד

הלכה א
בין:
בקסנדריא (וכ"ה בתה"א):
בית הקברות עצמן לוקטן ושורפן במקומן (וכ"ה בתה"א). כל בתי הנחלות עוברין ממקום למקום עוברין ממשפחה:

הלכה ג
שקבר:
חדש שקברו בו נפל אחד ברשות:
ולא נחלק קבר שאולין אין:

הלכה ה
ולא יוצאי יריכה ומודה ר"י באותן שראתה בחייה שהן נקברין:

הלכה ו
והיא אומרת (וכ"ה בתה"א ובטור):

הלכה ז
ובצרכי קבורתה:
מטפל בה מטפלין בה בקבורתה:

הלכה ח
טהור ומותר:
מקומו טמא ואסור בהנאה קבר המזיק:

מקומו טהור ואסור בהנאה. קבר שמקיף את האיר משלש רוחותיה או משתי רוחותיה:

הלכה ט
אין מפנין אותו פחות מכן מפנין אותו. כל הקברות מפנין חוץ מקבר מלך ונביא אמרו:

הלכה יא
מספדו:

המוכר מעמד לחבירו כך שמו זקני ב"ד (וכמ"ש במתני' דב"ב שם המעמד דייני צפורי אמרו כו'):

דרך המספד:

הלכה יג
גלוסקאות:

הלכה יד
אחר (והוא"ו שבדפוס גרס להנ"י שכתב ובפרט קחשיב יותר):

הלכה טו
מה הוא אומר בברכה רביעית הטוב והמטיב ר"ע אומר דיין: